

това стана. Петър и негова-та Госпожа държахъ безъ страхъ и болѣшка въглены-тѣ на много времѧ; всички що глѣдахъ са почудихъ за тѣхнѣ-тѣ невинностъ и накожностъ, и нищо друго не са чуваше, освѣни едно: Господь да упади прѣподобны-тѣ си и да ги увлажи на землиж-тѣ, кое прѣминаваше отъ уста въ уста. Послѣ това Петър и негова-та Госпожа истъсихъ въглены-тѣ угасени и почернели безъ никакъ димъ, или смрадъ. На това чудо като вѣхъ всички свидѣтели, Василій помоли петь-тѣхъ старци да исповѣдатъ и кажатъ на народа онова, що видѣхъ прѣзъ ношъ-тѣ, кое и направихъ. Послѣ всички прославихъ Бога, кой-то пади свои-тѣ үгодници отъ неправедни клеветы человѣческы.

Въ дни-тѣ Св. Василія слѹчи сѧ да има въ Кесарій една благородна и много когата вдовица, коѧ-то живѣше въ раскошъ голѣмъ и прѣминаваше дий-тѣ си съ найразвратни мажи, съ най-голѣмы плотоугодіа и блуденъ животъ. На Богъ, кой-то иска покаяніе отъ всички насъ, обърна благодать-тѣ си къмъ нейно-то сърдце, и блаз-